

CATALANAVIC

Dossier

Paisatges escrits

Tomás Mac Síomóin
un escriptor irlandès
a Sant Feliu de Guíxols

La glosa:
la cançó improvisada

Edita: Diputació de Girona | Fundada el 1856 | Segona Època

REVISTA DE GIRONA

NÚMERO ACTUAL

NÚMEROS ANTERIORS

HEMEROTECA

NORMES DE REDACCIÓ

PUNTS DE VENDA

Crèdits Contacte

Gironins a la Gran Guerra

El dossier d'aquesta edició de la Revista, dedicat als gironins que van participar, d'una manera o altra, a la Primera Guerra Mundial, repassa les experiències d'Anicet Sardó, Frederic Pujulà, Joan Ill i altres personatges que van viure de prop el conflicte. És el cas, també, de Gaziel, a qui Sergi Dòria bateja com «el periodista clarivident». L'hemeroteca conté nombroses referències a Agustí Calvet. Una de les més pertinents per complementar la informació del dossier és l'article de Manuel Llamas al número 123 sobre la seva trajectòria periodística. Hi deia, per exemple: «Les seves cròniques de guerra, reportatges vivíssims d'un observador de tarannà pacifista i irreductiblement francòfil, passen dels tres centenars i es van recollint, en bona part, en volum com a continuació del *Diario: Narraciones de tierras heroicas* (1916), *En las líneas de fuego* (1917), *De París a Monastir* (1917) i *El año de Verdún* (1918)».

Un altre dels continguts destacats d'aquesta edició és el text biogràfic que Joan Domènech ha dedicat a l'històric rector de Llanars, mossèn Lluís Suriñach, mort als 103 anys

d'edat. En parlaven també M. Carme Domènech i Hanníbal Climent al número 261, on afirmaven: «És molt generós, no té un no per a ningú, és clar i català i va de cara al gra. Inverteix els seus estalvis en el manteniment dels temples dels quals és responsable i en els feligresos necessitats. Als seus 100 anys complerts, gaudeix de la vida i de les coses bones de la creació com ningú». A Albert Compte, geògraf i professor d'institut, només li van faltar cinc anys per arribar al segle de vida. Pere Gifre n'ha escrit unes semblances que poden complementar-se amb l'entrevista que li va fer Josep Pastells al 269. Vegem una de les seves reflexions: «Si ets historiador i, per tant, coneixes el passat, per força has de ser pessimista. La naturalesa humana és molt complicada».

Finalment, el reportatge fotogràfic de Montse Gispert-Saüch sobre el ritme i color del modernisme gironí pot ser una bona excusa per llegir l'article *Adéu al modernisme*, de M. Àngels Bosch, al 274, on recorda que Rafael Masó conreava «una arquitectura inspirada en Viena, Glasgow i en l'empremta de Gaudí».